

K otázce křesťanství

Dogmatika je falešnou pozicí: je neobratným, a hlavně nereformovatelným, nepokračujícím napodobením teorie filosoficko-vědecké.

Učení o Bohu, a zvláště o Kristu je absurdní; v pravé víře nemá místa – tj. samostatného místa.

Je třeba zrušit každé pojetí i každý nádech *posvátnosti*, tj. výhradnosti kultické. To je to, co odumírá.

Theologie je *formou* porozumění věcem, tj. tomuto světu; v tom smyslu – ať už je nahraditelná, nebo ne – musí jít v první řadě o tento svět, svět **lidí i přírody**.

Dnes i ve zbytcích, v rezervacích etických se již nenajde rozebírání situace a řešení, co dělat, nýbrž objevuje se pouze *teorie* o „pravém křesťanu“, „pravé církvi Kristově“ atd.

Je třeba překlénout rozpor mezi „zjevením“ a sociálností. Zjevení není tu proto, aby se jím oznamovalo tajemství, nýbrž je *návodem k jednání* v určité situaci. V tom smyslu je však *rozumné, praktické*, jeho praktičnost je dokazatelná, přinejmenším zkouškou a úspěchem.